

SZABÓ LEVENTE GÁBOR

Bölcsészet- és Társadalomtudományi Kar

Történettudományi Doktori Iskola, Jelenkortörténeti Program

levriker@gmail.com

A Japán Birodalmi Haditengerészet Washington és London között

Az első világháború vége felé, az Antant országai között, egy tengerészeti fegyverkezési verseny volt kialakulóban. Nagy-Britannia, Olaszország, Franciaország és Japán is egyre ambiciózusabb tervekkel állt elő csatahajó gyártást illetően, viszont az Egyesült Államok tervei között egy masszív 50 csatahajóból álló flotta építése szerepelt, mely teljesen felborította volna a hatalmi egyensúlyt. A verseny limitálása érdekében 1922-ben Washingtonban egy konferenciát hívtak össze. A konferencia hatalmas hatással volt a haditengerészetek fejlődésére, különösen a Japán Birodalmi Haditengerészetre. Japán teljesen újraértékelt hosszú és rövid távú stratégiai lehetőségeit. Megjelent elsődleges ellenfélnek az Egyesült Államok, melynek legyőzése érdekében egy sor újítást vezetett be a washingtoni egyezmény keretein belül. Továbbá néhány egyéb újítást az egyezmény megszegésével.

Kutatásomban a washingtoni egyezmény hatásait vizsgálom a Japán Haditengerészetre, továbbá annak az alakulását egészen az 1930-as londoni újratárgyalásig, kitekintve az 1936-os második londoni egyezményre. Megvizsgálom a lehetőségeket melyek Japán előtt álltak a 20-as és 30-as években, továbbá részletesen bemutatom a cirkáló forradalmat elindító Myoko-osztályú hajókat, melyek hozzájárultak a londoni egyezmény cirkálókra vonatkozó további megszorításokhoz. Ezen megszorítások azt eredményezték, hogy Japán nem írta alá a második londoni egyezményt és kilépett a megszorítások keretei közül.